

Peer van den Molengraft en kinderen

Kinderen zijn vaak vertederend, maar kunnen ook lastpakken zijn. Poseren is een ramp voor hen, zo ook het praten met een bestuderende kunstenaar.

Het is maar weinig kinderen gegeven om spontaan en onbevangen te blijven.

Hun persoonlijkheid nog niet gerijpt, communicatie niet op zelfde lijn. Gezicht nog geen getekende uitdrukking, die bovendien per seconde verandert.

Kleine picturale rampen worden afgewisseld met pareltjes.

Als er chemie is dan komt het goed.

Kinderen zijn als een blijvende belofte.

1945 Kees Bakkers

In Algiers

1948 Algiers

1948 Kinderen D'Héré (dir.van cabinet vd Algerijnse Pres.)

1948 Kiki, zoon van de Graaf de Serigny Algiers

Onbekende beloftes ca. 1950

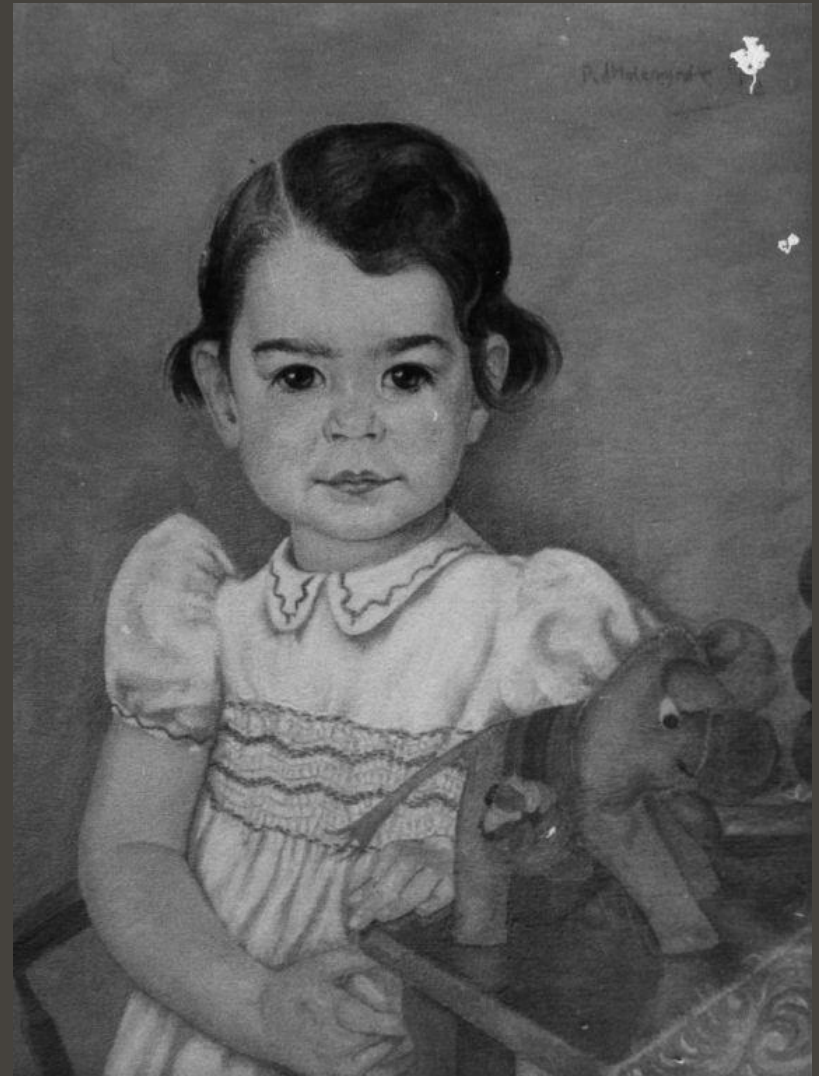

Onbekende beloftes ca. 1950

Wat gaat er door het kind?

Zouden we haar vinden op
Linkedin?

Dochter Bas de Ryt Psychiater

Wat zijn ze geworden?

1948 Serge en Helène
Soldermann Montpellier

1952 onbekend

1952 ca.

Peer's kinderen Henri & Michel

Dit dubbelportret sierde ooit de
voorpagina van het Katholieke
weekblad De Beatrijs

De kinderen van Michel & Nicole

Lawrence 1987

Eline 1983

Marjolein Hettema

Het verbluffende effect
van een veranderde achtergrond

Poseren verdriift de lach;
de kinderen weten wat van
hen verwacht wordt

1953

1951 Emmy Janmaat

Daarna mensen van betekenis

1977 Jan Foederer

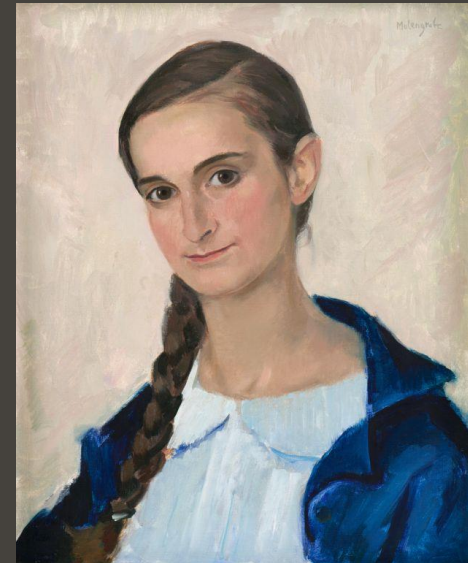
1956 Wim Hofhuis

1968 Bart Hofhuis

1960 Yvonne van Rooy

1960 Ireen van Rooy

Buren Heesewijk

1977 Anton van Heesewijk

1977 Nienke van Heesewijk

Vrienden Staatsen

1986 Roderick Staatsen

1982 Mitelijn Staatsen

Kinderen Putman

1988 Iris Putman

1988 Merel Putman

Kinderen Tromp

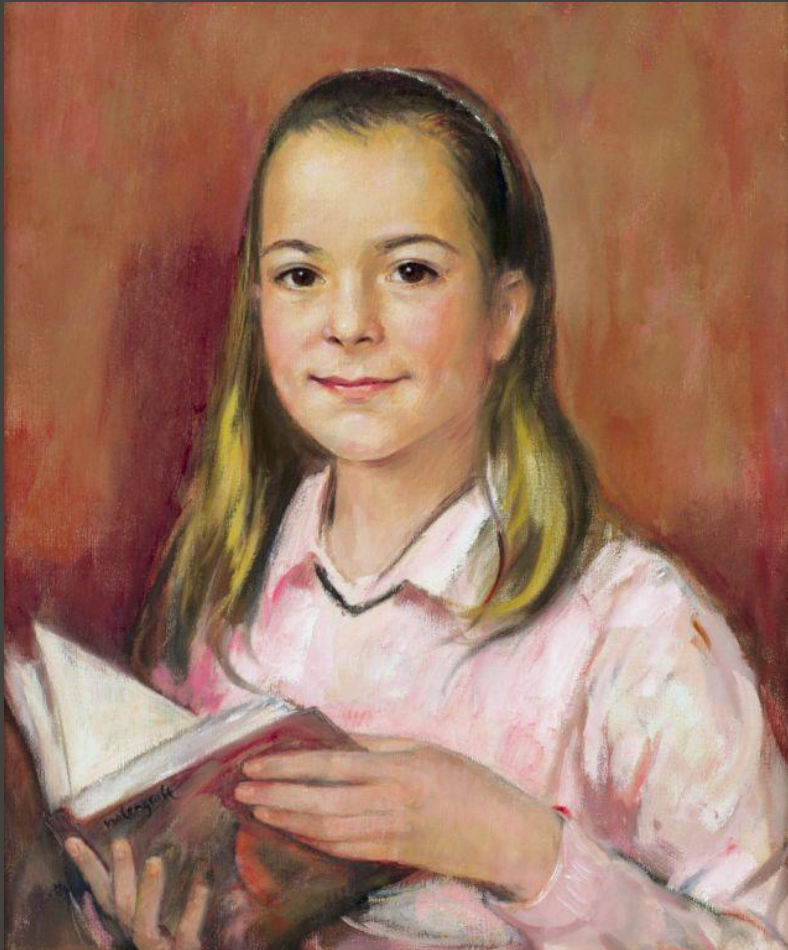

1990 Marlijn Tromp

1989 Abeltje Tromp

Kinderen Alberson

2000 Charlotte Alberson

2000 Isabelle Alberson